Het pakhuis aan de kade (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Ruben werkte al drie jaar in het oude pakhuis aan de kade, waar de vloer naar zout en olie rook. Zijn taak was eenvoudig: alles registreren wat binnenkwam en alles wat weer vertrok. De goederen die er werden opgeslagen, kwamen uit twintig verschillende landen en gingen naar nog meer bestemmingen. Hij hield van dat werk omdat elke kist een verhaal had. Op maandagochtend rook de hal naar kaneel en peper, want dan werd er gelost voor de handelaar van de hoek.

Die handelaar, een kleine man met een luide stem, verkocht bijna niets anders dan gedroogde plantendelen. Volgens hem was er geen enkele specerij die hij niet binnen een week kon leveren, van saffraan tot kardemom. Ruben geloofde hem half. Wat hij zeker wist, was dat de frequentie van zijn leveringen dat najaar duidelijk toenam: eerst één vrachtwagen per week, later drie. Er werd meer gekookt in de stad, zei de handelaar tevreden, omdat mensen minder geld hadden om uit eten te gaan. Op dezelfde dagen kwamen er balen textiel binnen, en Ruben moest telkens controleren of de stof droog was gebleven onderweg. Vocht in een baal betekende schade, en schade betekende papierwerk.

Het vervelende aan het pakhuis was de winter. Door het lekkende dak stond het water soms in plassen op de betonvloer, zodat iedereen rubberen laarzen droeg. Ruben had bovendien een dikke mat van rubber bij de deur gelegd, want zonder die mat gleed je op de natte drempel uit. In de kantine hing een geel bord waarop de Amerikaanse eigenaar de inhoud van de brandstoftanks in gallons had laten aangeven, wat niemand ooit begreep. De voorman rekende het elke keer weer om naar liters en zuchtte daarbij hoorbaar. Dat soort kleine ergernissen maakte de dag lang, maar ook menselijk.

In november veranderde de sfeer. Er verdwenen dozen. Eerst twee, toen tien, en niemand kon uitleggen hoe. De politie kwam en sprak over een bende die in de hele haven actief was en die vooral op dure ladingen jaagde. Ruben werd 's nachts wakker van het idee dat iemand zijn lijsten gebruikte om te kiezen wat het stelen waard was. Om de diefstal te stoppen, werd er een nieuwe camera boven de laadbrug gehangen. Op de eerste beelden zag men slechts een kat en, merkwaardig genoeg, een veer die langzaam door het beeld naar beneden zweefde; een duif had blijkbaar op het dak genesteld.

De zaak werd pas in januari opgelost, en niet door de camera. Tijdens een groot voetbalfeest verzamelde een massa mensen zich op de kade, en in die drukte probeerden twee mannen een bestelwagen vol textiel weg te rijden. Ze kwamen niet ver, want de wagen sloeg af tussen de dansende menigte. Ruben stond erbij en hoefde alleen maar naar de politie te wijzen. Later kreeg hij van de handelaar een klein zakje kruidnagel als dank, en het pakhuis kreeg eindelijk een nieuw dak.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29225

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2033